

Metanàlisi del moment

La intensitat del moment polític deriva en una intensitat analítica sobre els fets i els actors que protagonitzen l'actualitat. Negociacions, declaracions, investitures, pactes, promeses de càrrec, pentinats o samarretes formen part de les tertúlies, els articles d'opinió i els programes especials segons quina sigui la notícia del dia. Per exemple, durant la setmana passada l'atenció informativa va tenir diversos focus d'interès: el debat d'investidura dilluns, la normativa a l'hora de prometre càrrecs dimarts, la criança materna i el *new look* esteticopolític del Congrés de Diputats dimecres, el nomenament de noves conselleres i càrrecs de l'administració dijous i la primera entrevista al president Puigdemont divendres. Davant d'aquesta intensitat informativa, la capacitat analítica pot tendir a disminuir. D'una banda, perquè la necessitat d'entendre el que passa de manera immediata es barreja amb la temptació d'opinar sobre el que passa. Des de l'opinió és més fàcil seguir el ritme de la dinàmica política. D'altra banda, perquè la volatilitat dels fets i el caràcter efímer dels esdeveniments provoquen que, sovint, l'explicació d'avui no serveixi per demà. La complexitat del moment actual, com tota època de canvi, no es pot comprendre ni explicar des de la immediatesa, la proximitat i la simplificació. L'anàlisi pausada, la distància i el raonament són imprescindibles per entendre les coses

que succeeixen de manera accelerada. A més, és important entendre que, a vegades, cal deixar passar el temps per poder analitzar. Algunes reflexions que podrien orientar una metanàlisi del moment.

En primer lloc, s'observa que en un període curt de temps han passat moltes coses, però, alhora, aquesta constatació no implica necessàriament l'existència d'un canvi real. Amb la crisi econòmica, institucional i social s'accelera el temps de l'economia i la política però s'alenteix el temps de la ciutadania. D'una prima de risc que baixava a tota velocitat els primers anys de crisi a dues convocatòries d'eleccions anticipades al Parlament de Catalunya o l'emergència amb força de dos partits nous al Congrés de Diputats. Mentrestant, l'atur, la precarietat labo-

SARA MORENO

SOCIÒLOGA

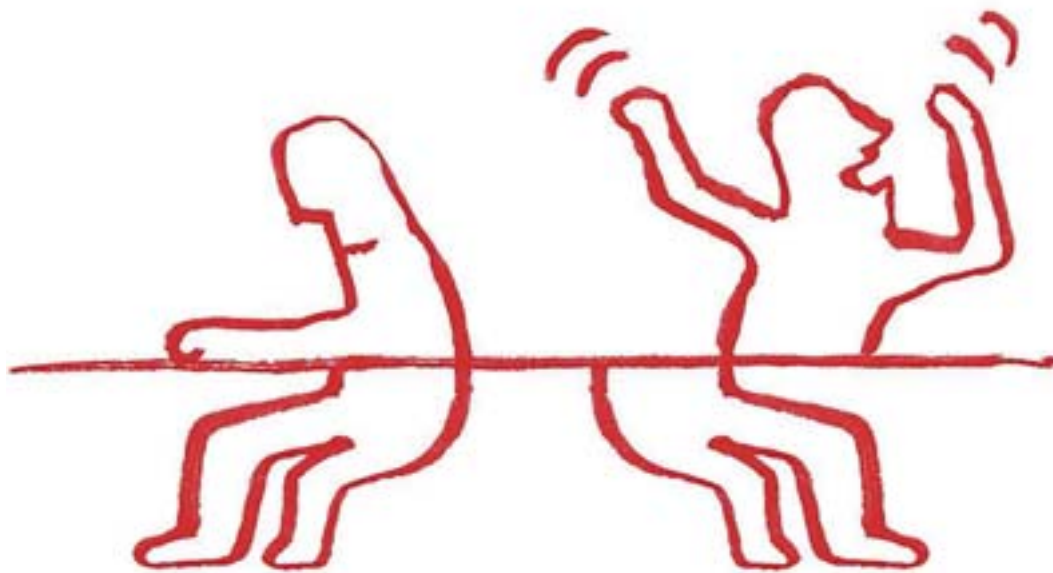
ral, els desnonaments, la pobresa infantil o la pobresa energètica han crescut fins a nivells inimaginables fa deu anys i, en aquests nivells, s'han estancat amb el risc de normalitzar-se. Mentre que en la dinàmica econòmica i política hi ha moviment, la vida quotidiana d'una bona part de la ciutadania

està estancada i atrapada en la desigualtat social, la incertesa i la vulnerabilitat. De moment, sembla obligat afirmar que el moviment econòmic i polític no és suficient per parlar en termes de millora social: les condicions de vida han empitjorat.

En segon lloc, si se centra l'atenció en l'esfera política, és imprescindible incorporar la idea de poder. El rerefons del debat polític actual a nivell català i espanyol amaga aferrissades lluites pel poder des

de diverses posicions ideològiques. Zygmunt Bauman explicava en una entrevista la setmana passada que per actuar es necessita poder, la capacitat de fer coses, i política, l'habilitat de dir què s'ha de fer. De moment, sembla que tots els moviments polítics són per adquirir la capacitat de fer coses i no per tenir l'habilitat de dir què s'ha de fer. Per això es podria afirmar que, en general, hi ha més interès pel poder que per la política. La paradoxa és que, com explica el mateix Bauman, el poder s'ha globalitzat però les polítiques segueixen sent locals.

En tercer lloc, aquesta lluita pel poder sovint es manifesta amb determinats usos i abusos de la gestualitat política. Donar mostres i evidenciar simbòlicament la voluntat de canvi és necessari però no suficient per canviar les coses. Aquests dies s'han promès càrrecs per imperatius múltiples i variats, s'ha parlat d'impugnacions, s'han lluit samarretes i corbates i, també, s'han publicat fotos de diputats amb una criatura en braços. L'èxit d'aquests gestos és que se n'ha parlat, el fracàs és que s'ha deixat de parlar d'altres coses. Massa sovint s'assisteix a un debat polític que sembla atrapat en el gest i el símbol, quan hauria d'estar abocat a la paraula i a la ideologia. Malgrat la dificultat per analitzar el moment, per una metanàlisi d'aquest mateix moment es fa necessari recuperar conceptes tan bàsics com la classe social quan es parla de les condicions de vida i el poder i la ideologia quan es parla de política.

ARIANNE FABER

La complexitat del moment actual no es pot comprendre des de la immediatesa i la simplificació

Massa sovint s'assisteix a un debat polític atrapat en el gest i el símbol, quan hauria d'estar abocat a la paraula i a la ideologia